

שיעור 3

הדיבר הרביעי

זכור את יום השבת

זכור את יום השבת, כדי לשמור על הקדושה,

שישה ימים ואזי אתה העבודה, ואתה עושה את כל העבודה שלך:

. אבל היום השביעי השבת של האדון האל: זה לא עשה עבודה כלשהי, אתה, או שהם בנו, ולא ילדתך, המשרת שלך, ולא את

משרתת, ולא את הבקר, ולא מלכותך זר הנמצא בתוך שערייך.

כי בעוד שישה ימים האל ברא השמים, האדמה, הים, את בהם, והוא נח ביום השביעי: מה האל את יום השבת, והיא מקודש זה.

אקסודוס 20:8-11

היום השביעי הוא יום האמיתי של אלוהים

זכור היום סבת, אלה דברי אלוהים שמפקד כי אנחנו זוכרים את יום השבת. עם זה אני מוצא בעיה עם זאת. אם בדקת את כל

הדפים שהובילו בעמוד זה שמות. אתה לא תמצא התייחסות בודדת יום השבת. המילה שבת אינו משמש אפילו פעם אחת עד פסוק זה

מצווה עלינו לזכור את זה. הבעיה שלי עם מספרים **לזכור** משהו, איך אנחנו יכולה לזכור את אשר מעולם לא שאמרו לנו על לפני?

בגלל זה החלטתי לקחת מבט מקרוב על מה אלוהים אומר. אחרי הכל, נראה שיש כמה חילוקי דעות באשר באיזה יום בשבוע

השבת של האל היא שחלים על. לדעת באיזה יום בשבוע זה באמת היום בו אלוהים מצווה שאנחנו זוכרים, לשמור על הקדושה, הינה

קריטית, אם אנחנו באמת מתכוונים לתת אמיתי ונכון פולחן אלוהי היקום, אתה לא חושב?

כדי לשמור על קדושה, נכלל בפקודה מלמעלה, אז לא רק אנחנו נקראים **לזכור** את השבת, אלא אנו מצווים לשמור על

הקדושה. החלטתי שאני צריך למצוא איפה אלוהים אומר לנו כי ביום הפך הקדושה, כדי לראות אם הוא למעשה באותו יום כי אלוהים

הוא מצווה עלינו **לזכור** ולשמור הקדוש.

כדי **לשמור על** משהו **הקדוש** אומר קודם כבר להיות קדוש. ? איך אנחנו כילדים של האדם, שמור משהו קדוש אנחנו לא

קדוש אלא שאלוהים עושה אותנו הקדוש, אז רק אם אנחנו של אלוהים יעשה אותנו הקדוש, כך שתוכל לשמור יום הקדוש.

מאמצי למצוא באיזה יום בשבוע זה באמת היום בו אלוהים עשה הקדוש, עברתי בחזרה הספר הראשון של התנ"ך כדי לראות

אם אוכל למצוא היכן שאלוהים עשה יום של השבוע הקדוש. לפניכם הפסוקים שמצאתי איפה אלוהים עשה את זה.

והסתיימה ביום **השביעי** אלוהים את העבודה שלו, שהוא עשה; שהוא נח ביום **השביעי** מהעבודה שלו שהוא עשה. **אלוהים, היום**

השביעי, והיא **שעתקו אותו**: כי זה שהוא נח מהעבודה שלו מה שהאל יצר ועשה. בראשית 2:2-3

ייתכן טענתך, המילה הקדושה לא מופיע באחת פסוקים אלה, אך האם המילה מבורכת המילה להתקדש. המילה **ברוך** מוגדרת בתורה הקדוש, מקודש, מקודש, קבע לגזרים. אז, אף-על-פי הקודש מילה אינה מופיעה בפסוקים אלה, להיות אמצעי מבורך כדי להיות קדושים, זה אומר שאלוהים יצר את יום השביעי הקדוש.

אלוהים עשה רק יום אחד בשבוע הקדוש בתנך כולו, וזה היום השביעי. אין באותו יום בשבוע יש אלוהים אי פעם קדוש, אשר הוא להגיד שחוץ היום השביעי, כל ימי השבוע **לא קדוש**. אם לכן להתבונן השבת בכל יום של השבוע השונה שאלוהים עשה הקדוש, ולאחר מכן את השבת שאמת הוא **טמא**. אם אתם מפקפקים כי זה נכון אז נותן הבאים נוספה תמיכה על היותו אלה פסוקים בספר בראשית כי אלוהים שמפקד על זה אנחנו **זוכרים**.

שישה ימים ואזי אתה בעליצות, ואתה עושה את כל העבודה, כפי שהיה עם אלוהים, הפסוקים מבראשית לעיל הוא אומר לנו, **והסתיימה ביום השביעי אלוהים את העבודה שלו, שהוא עשה!** אתה רואה שאלוהים אומר לנו כי הוא עבד שישה ימים, ואז. נח ביום השביעי.

. זה איפה אלוהים הגדרה נותן כל מה שהוא ציווה בפסוקים הראשונים. הוא אומר לנו את זה ב-6 ימים. אנחנו נעשה את כל העבודה שלנו, בדיוק כמו שעשה כל עבודתו ששת הימים הראשונים של הבריאה. מה אלוהים אומר לנו הוא שאנו חייבים לעשות את העבודה הנחוצה תוך שישה ימים כדי לתת מזון לגוף שלנו. זאת המילה **"עבודה"** המשמעות בשימוש ב פסוק זה.

יום השבת של אלוהים

. אבל היום השביעי השבת של האדון האל, במילים אלה זה שאלוהים דיבר, אלוהים אומר לנו שהוא היום השביעי בשבוע יום

בו את השבת הקדושה נמצאת להישמר. לא רק שהוא עושה מצווה לנו היום השביעי זה יומו הקדושה של השבת, אלא כי אנחנו ולא אף אחד כי הוא חלק של להחזיק את הבית שלנו או חלק של העסקים או אורח בבית שלנו, הם לעשות כל עבודה, ביום השביעי של השבוע. בקיצור, אנחנו ושלנו הם להימנע כל המסחר שבו יש חילופי כסף או בארט. זה פשוט אומר כי, כמו הקדושים של אלוהים, אנו לא לקנות או למכור בשעות של השבת.

מזון לנשמה

אלוהים נתן לנו שישה ימים במהלך השבוע לעשות מה שאנו חייבים לתת מזון לגוף שלנו, אבל אנחנו כדי להסיר אותם חששות מהזיכרון שלנו ביום השביעי, עבור אלוהים קבע באותו היום הצידה כי אנחנו נותנים את המזון הנשמות שלנו. רק על ידי מתקשרת עם אלוהים, אפשר לתת את המזון לנשמה שלנו. האספקה של הגוף, נותן חיים לגוף, ואילו מזון הנפש נותן לנו את הפוטנציאל של חיי נצח. ואז אלוהים אומר לנו למה אנחנו חייבים לשמור את השבת כפי שהוא מצווה שאנו עושים.

אנחנו חייבים לעשות, כפי שעשה אלוהים

בשישה ימים האל ברא השמים, האדמה, הים, את בהם, והוא נח ביום השביעי: מה האל בירך את יום השבת, ואת זה

מקודש אתה רואה, כי אלוהים עבד שישה ימים הבריאה של היקום, פקודות הוא שאנחנו רק צריכים לעבוד שישה ימים, אז אנחנו נעשה כפי שאלוהים עשה. אלוהים שואל לא יותר מאיתנו הוא מוכן לעשות בעצמו. כדרך להראות לנו את החשיבות קיצוני זה אלוהים שם בשבת שלו, הוא אומר לנו כי הוא כולל מקודש זה. משמעות הדבר היא כי אלוהים עשה היום של השבת יום קדוש ושמירה הקדושה. במילים אלו ישירות מפיו של אלוהים, אנו מצווים.

אלוהים נתן שם היום השביעי

שימו לב: כפי שהסברתי קודם, המילה שהשבת משמש בפעם הראשונה הפסוקים של המצווה הרביעי, זה מראה לי כי לאל

יש שם עד היום השביעי, השם זה השבת. כשם אנו מתייחסים היום יום השביעי כמו שבת, אלוהים שם שיהיה קודם השבת. זה עדיין אחר הניסיונות של השטן להטעות האדם מן האלוהים האמיתי.

תראה לי בתנ"ך שבו אלוהים דיבר עם שפתיו שלו שהוא אלוהים, או את בנו ישו, העבירה את השבת הקדושה ליום הראשון של השבוע. לא תמצאו את המילים האלה בתנ"ך, כי אלוהים מעולם לא דיבר עליהם, לכן ההעברה עד יום ראשון הוא שקר, שבת ראשון שלא שמר על הקדוש ביום השביעי ולכן הוא טמא.

האמנה הראשונה

תחשיב את זה: אתה יודע למה אלוהים תוקפה של האמנה הוא היה עם הנפטרים של יעקב, (היהודים)? האמנה, אשר

היה המשך שונה של האמנה שהוא היה עם אברהם?

לעם ישראל, מי הוא הנפטרים של יעקב, ניתנו ברית אשר נתן להם בירושה, הארץ המובטחת, ארץ ארץ ישראל, הידוע גם בישראל, כמו גם הגנה ייחודית על אלוהים, שהם יהיו הייחודי של כל העמים של כדור הארץ, שהם יהיו לטובת האדונים.

האמנה מוגדרים

ברית הוא חוזה. על מנת חוזה תהיה חוקית, חייבת להיות לפחות שני הצדדים או הצדדים המעורבים, ובכולם תבטיח משהו בעל ערך. אלוהים הבטיח הנפטרים של יעקב לנצח שיש בארץ ישראל בירושה, הילדים של יעקב המתמחה הבטיח לעבוד את אלוהים כפי פיקד. זה מאומתת בקישורים הבאים:

חברון לכן הפך הירושה של קיילב בנו של *Jephunneh Kennezite* עד עצם היום הזה, כי זה הוא **לחלוטין בעקבות** לאלוהים

הנשגב של ישראל. יהושע 14:14

מילות המפתח בפסוק זה הם: **"לחלוטין עקב"**, אשר "כליל", או "בהקשר שלה כולו", וזה אומר, כי כלב. סגדו אלוהים, לגמרי, כמו שאלוהים ציווה כי הוא ל"אל, קיילב שמרה על עשרת הדיברות, התקנות אחרות של אלוהים.

לדעת את זה, אני יכול לשאול אותך שאלה זו. אם אלוהים בוטל האמנה הוא היה עם בני ישראל, כי הם הפסיקו לשמור את כל מצוותיו, כפי לאבותיהם הבטיח לעשות, אז למה הוא לתת את בריתו אומה חדשה, **"נוצרים"** ולא לצפות להם לשמור מצוותיו, כל עשרה מהם גם כן?

לשמור על האמנה השנייה

הקשיבו המילים של ברית זו, ולדבר בפני הגברים בני יהודה, תושבי ירושלים; ואומר אתה להם מנוחת עולם; ובכך נאום אדוני אלוהי ישראל; מקוללים להיות הגבר מציית לא המילים של האמנה שלו, אילו שפיקדתי על אבא שלך מופיע היום. הבאתי אותם הלאה מחוץ מארץ מצרים, מן הכבשן ברזל, אומר, לציית הקול שלי, ובצעו אותם, כל אשר אני מצווה עליך: או יהיה לכם האנשים שלי, ואני אהיה האלוהים שלך: אני יכול לבצע את השבועה אשר נשבעתי בפני האבות שלך, לתת להם ארץ זבת חלב ודבש, כי זו היום!" ירמיהו 5:2-11 הפסוקים הנ של ירמיהו הם אזהרה אל ישראל ואל בני יעקב. אלוהים מזהיר את כולם, כי הם חייבים לשחק. לפי האמנה שהוא נכנס עם אבותיהם, כאשר הוא הביא אותם ממצרים או אחר.

לא רק בשביל בניו של יעקב

גם בניו של הור, שמתחברים בעצמם יהוה, לשרת אותו, לאהוב את השם של הורד, להיות משרתיו, כל אחד *keepeth* השבת לזוהם את זה, ובאותה קלות החזק של האמנה שלי; *ו* אתם תוכלו להביא אל הר קדשי, להפוך אותם משמחת בבית תפילה: העולה שלהם ולהקריב שלהם יהיה להיות מקובל על מזבח שלי; בשבילי בית ייקרא בית תפילה עבור כל האנשים. נאום יהוה אלהים אשר *gathereth* המנוחים של ישראל, עדיין אני אאסוף אחרים אליו, לצד אלה נאספים לו. 56:6 ישעיהו-8

הפסוקים לעיל מראה כי אלוהים למעשה מצפה כי אחרים, **(זרים)**, לשמור את המצוות של אלוהים, לנהוג על פי האמנה, ואלה שעושים רצוי לתוך חסדו של אלוהים, יתקבלו בברכה את ירושלים, עיר הקודש, לגן עדן.

מה אומרים שלושה פסוקים אלה, הוא כי אלוהים יקבל מי הם זרים, אם הם מחזיקים את עשרת הדברות. המילים **"הבנים של הור"**, אומר שמישהו לא צאצא של יעקב, או בישראל, כאשר הוא נושא את שמו על ידי אלוהים. אבל זר, אם אתה שומר את עשרת הדברות, **כל אחד זה *keepeth* את השבת לזוהם את זה**, אז אתה תתקבל על ידי אלוהים. פסוקים אלה הם נבואה לעתיד. אלוהים היא ניבוי של הנוצרים, וכי הם יהיו ברוכים הבאים אותו, אם הם ימשיכו עשרת הדברות ו שלו השבת הקדושה.

האם עשרת הדיברות רק ליהודים?

השטן יהיה לנו להאמין כי עשרת הדברות היו הסדר זמני בין אלוהים לבין היהודים, כנוצרים, אנחנו מעל החוק.

אז זה עוד פיסת ראיה שנותן תמיכה אלה נוצרים אשר לא לשמור שבת ביום השביעי; זה בגלל השקר הזה, למה מי ייתן אחרת הפולחן האמיתית באלוהים נופל קצר של כך.

הפסוקים הנ"ל, הן בספר בראשית, את הדיבר הרביעי, אלוהים אומר לנו כי ביום השביעי של השבוע הוא השבת הקדושה שלו, אלא בגלל שקריו של השטן, הנוצרים לא שומרים את השבת שלו ביום השביעי הקדוש. כי אתה שולל ועושה קיבלו השקר של השטן על האלוהים האמיתי, לא תתקבל בברכה בגן עדן.

חקוק באבן

זה אומר לי, כי אלוהים נוטל חשיבות עצומה על שני עשרת הדיברות בכללותה ועל את הדיבר הרביעי במיוחד. תורתו, והן חייבים לציית. לכן, כדי להבהיר כאן, הן המצוות אשר אלוהים מתייחס הן במיוחד אלה שהוא בעצמו כתב באבן. מבחינה היסטורית, משהו הוא אמר כדי להיות חקוק בסלע, זה מתייחס לעובדה כי זה לזה להימשך לנצח, ואילו המצוות הכתובות בספרים ידה של גברים, הן זמניות, אלא אם כן אמר אחרת. דבר זה ניכר, ויקרא, כאשר תוצג קריאה מעשרת הדיברות; חלקם מתייחסים אליהם כמו להיות **"זה"** או **"הדור שלך"**, ואילו אחרים מתייחסים הדורות הבאים.

מלבד האלוהים כאמת

אם אתה תפנה את הרגל מן השבת, מלעשות את העונג ביום הקודש; ולקרוא את השבת תענוג, הקדוש של האל, מכובד; ואזי כבוד לו, לא עושה דרכים נאמן לעצמך, מציאת נאמן לעצמך ההנאה, ולא דובר נאמן לעצמך המילים: 58:13 ישעיהו

כאשר תמקם את הרגל שלך על משהו, זה נותן לך כוח מעליו, או לשלוט. כאשר אתה מפעיל את הרגל שלך משם, אתה ואז מוותרים על כוח ושליטה שלך. כדי לעשות את ההנאה שלך בשבת היא לקחת על עצמך את זה מה אתה רוצה לעשות; את מתאמצת לקבל שליטה שלך, לא נותן את זה על פני אלוהים. נותנים כבוד ותהילה לאלוהים, תחילה ועליכם לוותר על מה שאתה רוצה, מה התענוג שלך, ולא במקום acquiescent רצון או הנאה של אלוהים.

ואז אתה ואזי לענג את עצמך על יהוה; ואני לגרום לך לרכב על המקומות גבוהה של כדור הארץ, להאכיל אותך. עם המורשת של יעקב אביך: עבור הפה של האל דיברה אותו. 58:14 ישעיהו

תנוח על האל

איזה פסוקים 13 ו-14 אומר, מעל היא אם אתה כדי לכבד את השבת, והם לא עושים את הנאתך ביום הקודש האלים, אז אתה תהיה לטובתו של אלוהים. כדי לתת איור של זה, הייתי בשיחה עם מישהו שאומר כי הוא מחפש את האמת האלוהית. שיחה זו הוא אומר לי כי בשבת האחרונה זה הוא לקח את הבן שלו לאנשהו, פארק, ונהנה יום איתו, מרגיעה מכל עבודה. בעשותו כן הוא באמת חשב שהוא עושה רצונו של האל על-ידי הנחת מן העבודה שלו בשבת הלורדים.

כאשר אלוהים אומר לבוא לתוך שאר השבת, זה לא רק אומר כי אנחנו לנוח מן כל ששת הימים של העבודה, אשר אנחנו צריכים לעשות כדי לקיים את הגוף, אך כי אנחנו לנוח בבית יהוה אלהים. השבת הוא יום של מתחבר עם אלוהים, כאשר אנו עוסקים בקריאה של כתבי קודש ותפילה, אנחנו. מונחות מ בעמלנו, אך פשוט לנוח ולא לקחת היום חופש, זה לא מה שאלוהים מתכוון.

זכור: יש לנו צורך רב יותר נותן מזון לנשמה שלנו מאשר לגוף שלנו.

אלה לא צאצא של ג'ייקוב

הם בסדר להביא כל האחים שלך. מנחה על ה' מתוך כל העמים על סוסים, ו ב, מרכבות, המלטות, ו על פרדות, על פעימות מהירה, אל הר קדשי ירושלים, נאום יהוה, כמו בני ישראל להביא מנחה לכלי נקי לתוך הבית של האדון. 66:20 ישעיהו

אני אקח גם מהם על הכהנים ועל הלויים, נאום ה'. עבור כפי לשמים החדשים של הארץ החדשה, אשר אני יעשה, יישאר לפניי, נאום יהוה, כך תעשה את הזרע שלך, שלך יישארו שם. 66:21 ישעיהו-22

מה אלה מעל שלושה פסוקים אומר? זה בכלל הזרים, אשר פעל, לשמור על חוקי האל, יהיו עשה הכהנים ואת רצונו להתייחס אליהם כמו בני הלויים, שיש להם מאז תקופת Moses, היו היחידים להחזיק את המשרד של כומר. זה עדיין אחר של והסיום ועבור הנבואה אחרית הימים.

המילים 'לשמים החדשים של הארץ החדשה, אשר אני יעשה!' בעת הפניה לסוף שלטונו בת אלף השנים של ישוע, אלוהים לשטוף את כדור הארץ הישן והשמים הישן, ולהקים גן עדן חדש, חדשה בעולם חדש, נקי של כל החטאים.

זה יבוא לעבור, זה ירח חדש אחד למשנהו, ואת מן השבת אחד למשנהו, כל בשר יבוא לסגוד לפניי, נאום ה'. והם בסדר ללכת הלאה, להביט הגוויות של האנשים יש שפרעו נגדי: כי התולעת שלהם לא תמות, וגם האם האש שלהם לכלותה; הם יהיו המתעב בפני כל בשר. 66:23 ישעיהו-24

זו נבואה של אחרית הימים, כאשר השריד של חסידיו של ישו, שומרי המצוות של אלוהים, תראה את הגוויות שמסרו שפתיים לאלוהים, שלו חוקי, אבל לא לשמור מצוותיו.

סימן בינך ובין האל

לחלל שבתות שלי; הם יהיה סימן ביני לבינך, אתה אולי יודע כי אני ה' אלוהיכם. יחזקאל 20:20

פסוק זה הוא כי פטישים הביתה את החשיבות כי אלוהים מקומות על שמירת השבת. השבת היא סימן לכך רק אלוהים יכול לגרום לנו הקודש, ולכן סימן לבטוח לחלוטין בצדקת האלוהים ולא שלנו. השבת היא סמל של הבריאה ושל הגאולה. כדאי גם לשים לב כי אלוהים נקרא לשמור על המצוות שלו **סימן** בינו לבין מי שיישארו; (סימן אל), זאת בניגוד למי לא מסתיר את מצוותיו, אשר ישוע קורא לו (הסימן של החיה).

אולי שמעת **סימן החיה** כפי שמוזכר בספר חזון יוחנן, וייתכן סקרן לדעת מה זה. רמז הוא הבאות; כדי לשמור את המצוות של אלוהים, לשמור השבת ביום השביעי של השבוע כפי שמכתיבה את הדיבר הרביעי, הוא **סימן של אלוהים**, סימן בינך לבינו, כי את נראית לו כמו להיות האלוהים, וכי אתה מבין כי אתה הבן שלו, אשר גם שנאמר בספר חזון יוחנן.

אם לא נותנים ציות לאלוהים על ידי אי שמירת מצוותיו או כשל לשמור שבת ביום השביעי, אז אתה אינם ילדו של אלוהים, אבל הגיש עם אי-הצדק, ועל כך יאבדו מן הגאולה.

שעל המצח שלך

אם תשמור את המצוות של אלוהים, יש לך את מארק האלוהים על המצח. המצח היא סמלית של תהליך המחשבה. כאשר אתה בוחר לשמור או לא לשמור את עשרת הדברות, אתה עושה החלטה מודעת, מתחשב. לכן **סימן של אלוהים** היא על המצח, כי עשית את הבחירה המודעת לשמור עליהם. היפוכה זה יהיה לבחור **לא** לשמור המצוות של אלוהים, ולכן היפוכה שיש **סימן של אלוהים**, הייתי מקיים **סימן החיה**.

זוכר: שחור ולבן, טוב ורע. יש, אין דרך ביניים. יש עוד פסוק שבו אלוהים מדבר מארק האלוהים.

Frontlets בין העיניים

אתה ואזי לאגד אותם לחפש סימן על יד דעו הם יהיו כמו *frontlets* בין עיניך. דברים 6:8

אתם תראו את האהבה שלכם לאלוהים על ידי ציות לו, או שתראה את השנאה שלך של אלוהים על ידי ציות לו. בזאת מהווה את הבסיס להבנה **אנטיכריסט החיה, סימן של החיה, ונביאי השקר, הזונה, בנותיו של הזונה**.

לא עובד בשבת

לכן נאום האדון; לשים לב לעצמכם, דוב לא עול ביום השבת, ולא להביא את זה שערי ירושלים; גם לשאת הלאה נטל מחוץ לבתים שלכם ביום השבת, וגם לא יה כל עובד, אבל לקדש *ye* יום השבת, כפי פיקדתי על אבא שלך. ירמיהו 17:21-22

שני פסוקים אלה הם תוספת הדיבר הרביעי. כפי חריף, הדיבר הרביעי היה לא ברור על מה היינו אמורים לעשות לשמור את יום השבת הקדוש. אלו שני פסוקים, לפחות לעשות את זה ברור, כי אין עבודה הוא אמור להתנהל, למעט העבודה של יהוה אלהים. באתי להאמין כי השבת היא יום של התייחדות עם אלוהים. על ידי שמירה באותו היום הקדוש באמצעות הזמן לקרוא בחריצות את התנ"ך ושל תוך כדי כך, בואו להכיר את אלוהים באופן אישי, אינטימי, הוא כמו אלוהים מתכוון שנעשה בשבת שלו. אירוע ספורט או כל צורה אחרת של בידור. זה לא איך אתה לשמור את יום השבת הקדוש.

כאשר אני לשמור השבת, אני מרגיש כי ביקשתי אבי להצטרף אליי. בבית שלי, ולהיות חלק של הבית והמשפחה שלי, בדיוק כמו שהייתי עושה אם הזמנתי לאבי הגשמי שלי מהבית ולהצטרף איתי ועם המשפחה שלי.

כדי בקומונה עם אלוהים הוא לנהל שיחה עם אלוהים. כאשר אתה מזמין אותו הביתה בשבת ולאחר מכן לבלות את היום ללמוד המילה שלו כפי שכתוב בתנ"ך, אז לך להגשים את מה שאלוהים מתכוון בכך ביום השבת הקדושה שלו. כשאני אומר ללמוד את התנ"ך, אני לא מתכוון לקרוא אותו פשוט. להכיר את אלוהים באופן אישי, אינטימי עליך ללמוד בשקידה התנ"ך וטקסט היסטורי אחר. התנ"ך הוא על כל קבלת הוראה מאלוהים, הנבואות שיעורים בהיסטוריה אמר 100, 1000 שנים לפני שהם קורים. על מנת להבין נבואה שעלינו מסתכלים אחורה על היסטוריה כדי להציג את מה שאלוהים הוא מראה שלנו תהיה קרה.

השטן שיקר כאשר אמר:

היום השביעי שבת אינו נדרש עוד ישאר, כי ישו קם לתחייה ביום הראשון של השבוע, לזיכרון של תחייתו של ישוע, זה בסדר כדי לשמור את יום השבת.

בחיי ישו שמר את השבת

וחזר לנצרת, היכן הוא חונכה: ו, כמו למנהגו, הוא נכנס לבית הכנסת ביום השבת, ועמד על לקרוא. לוק 4:16

כי ישו, נצפתה השבת ביום השביעי של השבוע, כמו התאמה אישית שלו היה, באותה השבת כפי שאנחנו נזכרים לעשות את המצווה הרביעי, אסור לנו לצפות גם האמיתי השבת אם אנו מתימרים להיות נוצרי? ישוע מלמד אותנו, דרך דוגמה שלו, כמו גם את דבריו. מעשיו שישוע מלמד אותנו כי יום השבת הוא היום השביעי, כפי שהוא עצמו שמר בתור היה מותאם אישית שלו.

במוות אלוהים שמר את השבת

באותו היום היה ההכנה, ואתה השבת במוצגים. לוק 23:54

ישו נצלב ביום שישי. אנחנו יודעים את זה כי פסוק זה אומר לנו כי היום היה ההכנה, ומשך השבת הכנה הוא יום לפני השבת, כאשר כל העבודה היה צריך להיות סופית ב השבוע, וזה אשר יידרש על ידי משפחה בדרך של ארוחות וכדומה היה צריך להיות מוכן, אז העבודה לא חייב להתבצע בשבת עצמה.

המילים עייך על, האמצעים, "עומד להתחיל". אחרי ישוע מן הצלב והושמו הקבר קבורה, הנשים חיבבוהו שיכלו בהכנת הגופה לקבורה, עד לשעות הערב של יום שישי, או לפני השקיעה. הם היו צריכים זמן כדי לחזור הלינה שלהם לפני השבת החלה בבית שמש למטה. לכן השאירו את ההכנות קבורה גמורים, לפני שהשמש שקעה, שהיא תחילתו של יום חדש, כפי הוסמך על ידי אלוהים, את כניסת השבת.

ביום השביעי של השבוע

ואת הנשים גם, אשר הגיע עם אותו מן הגליל, עקבו אחרי, להיות הקבר והניח איך הגוף שלו היה. הם חזרו, והכינו תבלינים

ומשחות; השעינה את יום השבת לפי המצווה. לוק 23:55-56

התנך אומר לנו, הנשים האלה נח בשבת. אין שום ספק, כי זה אומר לנו זה כאן בפסוק זה. זה היום השביעי כי היא על-פי המצווה. יש אין מצווה אחרת המתייחס השבת, ולכן מצוות להיות המדוברת כאן הדיבר הרביעי, המצווה הרביעית היא מאוד ספציפית לגבי איזה יום השבוע השבת היא להיות נצפתה. נשים אלו היו הראשונים של האמונה של ישו, הם סקרו את השבת ביום השביעי, כפי שאלוהים דורש, כפי שהיה המנהג של ישו. אם אתה נוצרי, עליך לעשות לא פחות?

ביום הראשון של השבוע

עכשיו על היום הראשון של השבוע, מוקדם מאוד בבוקר, הם הגיעו אל הקבר, מביא את התבלינים אשר הם היו מוכנים, ושאר

מסוימים איתם. לוק 24:1

שמת לב את המילים! ביום הראשון של השבוע, מוקדם מאוד בבוקר! ישו נצלב ביום שישי, והחל הנשים הכנה הקבורה של הגוף, ביום שישי בערב לפני השמש למטה. עם תחילתה של השבת, או שקיעת השמש ביום שישי בערב, הם מנעו לסיים את ההכנות קבורה, אז הם חזרו, לא על למחרת בבוקר-השמש זורחת, בשבת, אך ביום הראשון של השבוע, מוקדם מאוד בבוקר, הוא יום ראשון. הם נשארו משם כל היום שבת, את המצווה הרביעית הדרושה, אבל ברגע השמש העולה נתן מספיק אור כדי לראות את דרכם בחזרה אל הקבר ביום ראשון בבוקר, הם חזרו, במטרה לסיים את העבודה של הכנת גופו של ישוע לקבורה. פסוק זה אומר לנו. זה היה ביום הראשון של השבוע, אשר נקרא היום יום ראשון.

ישוע ציין את השבת ביום השביעי

ישו קם לתחייה ביום הראשון של השבוע, "יום ראשון", הסיבה שאלוהים הראה לנו את החשיבות של שמירת השבת ביום השביעי. כדי לקבל את שקריו של השטן, ולהפסיק התבוננות השבת ביום השביעי, כי ישו קם לתחייה ביום הראשון, מתעלם לחלוטין את הסיבה שישוע להישאר במוות במשך כל היום השביעי.

אלוהים יכול להיות ישו קם לתחייה

אלוהים יכול לתחייה ישו בכל עת ברגע שהוא הוסר מן הצלב, הוא חיכה לעשות זאת לאחר השבת, בגלל השבת, היום השביעי בשבוע השבת, אלוהים גרם ביממה הקודש ויש אפילו אלוהים מתבונן אותו ככה. תן לי להגיד את זה שוב. הסיבה שאלוהים חיכה כדי להחיות את ישו עד היום הראשון של השבוע החדש, הייתה לשמור את השבת ביום השביעי הקדוש. כדי שתוכל לשמור השבת ביום

הראשון של השבוע, ביום ראשון, או בכלל לא, הוא סטירת לחי אלוהים, של ישו ושל קדושתו של יום השבת, וכן הכוונה של השטן שתתחשב. וזה למה, אם תתבוננו השבת ביום הראשון של השבוע, (ראשון), אתה נגד האלוהים, והם לכן יקבל הסימן של החיה.

. תחשיב את זה: , אם ישוע, מי הנשים האלה כיצור אלוהים על פני האדמה, השתנה ביום השבת, למה היו הנשים,

להתרחק, לא לסיים את ההכנות הקבורה של האל שלהם עד יום ראשון ביום הראשון של השבוע? למה הם לא יש נשאר או לכל הפחות המוחזרת על השמש זורחת הבא, אשר היה שבת, במקום לשמור מרחק יום שלם? אם אלוהים שלהם, השתנה השבת עד יום ראשון, כמו כל כך הרבה נוצרים היום התבוננו בו, ואז לא. יום ראשון אסורים של הנשים סיים את עבודתו של הכנת את גופו של ישוע לקבורה?

התשובה היא כי ישוע מעולם לא השתנה ביום השבת, הוא להיות אלוהים, רק הוא יכול. זה היום של השבת הוא ציין היום על ידי כך רבים ביום ראשון הוא באופן ישיר התנגדות זו המצווה של אלוהים, ולכן מהווה את **סימן של החיה**, נוגד את חוקי האל. השטן הוא מטרה להסוות הפולחן האמיתי של אלוהים עבור תפילה שווא, ליד מונע מאיתנו הפולחן נכון בסופו של דבר, נכון

לכן, מה שאני מנסה להעביר הוא כי המשיח שנצפתה השבת אפילו מותו כפי שעשה את חסידיו, הנשים. אם המשיח ציינה בכל עת כי השבת כבר לא הייתה חשיבות האמונה באלוהים, הוא היה אומר כל כך הרבה, חסידיו ולכן לא הפריע ההכנות שלו קבורה את קיומה.

כמו שאלוהים ציווה

זוכר! כדי לעבוד את אלוהים בכל דרך. חוץ מזה, הוא מצווה, זה לא יסגדו לו בכלל. אם אתה ספק זה, הפסוקים הבאים

להראות שזה נכון. אלוהים הראשון מזכיר לנו שהוא נתן לנו. הדברות, פסקי הדין, תקנונים, שאנחנו לציית, ואז הוא אומר לנו את זה:

יה יהיה לא להוסיף אל המילה, מצווה עליך, כך גם יהיה ye לצמצם שום דבר ממנו, כי ye עשויים לשמור מצוות ה' אלוהיך אשר

אני מצווה עליך. דברים 4:2

אם אתה מוסיף או גורע את מה שאלוהים דיבר אז לא אומר אנחנו צריכים לתת פולחן **בדיוק** כמו אלוהים אמר לנו. אם תשנה

את דבר האלוהים, אז זה עדיין דבר האלוהים, או זה הפך להיות משהו אחר. אם אתה לוקח את המילים, "**יה מות תמות**", להוסיף את

המילה "**לא**" כדי להפוך את המילים לומר, "**אתם בוודאי לא תמות**", אז לא לקחת את האמת נאמר על ידי אלוהים, והפך אותה שקר

שנאמר על-ידי השטן?

אתה מאמין?

כאשר ישוע מת על הצלב, אתה לא חושב כי אלוהים יכול להיות לתחייה אותו, בכל עת לאחר שהוא הוסר מן הצלב? . כן. הוא

יכול להיות. אבל בגלל השבת התקרבה, ישוע נחתי בבית המוות, ביום השבת וקם לתחייה ביום למחרת, אשר כעת נקרא ראשון, ביום

הראשון של השבוע. כדי לבחון שהשבת ביום ראשון נועד לפטור ומעליב את הסיבה מחכה אלוהים דרך השבת ביום השביעי, לפני

לאוהדיו ישוע ביום הראשון של השבוע, ביום ראשון.

עליך לזכור, כי חשוב כי ישוע שמר את השבת כמו חוקי האל דורש. לכן, מי חוזר לך השקר, כי ישו קם לתחייה ביום ראשון, ואז התברר הנכונה מתוך כבוד של תחיית המתים הזה, כי ביום ראשון לשמור כמו השבת, השוללת לחלוטין את הסיבה שישוע לא קם לתחייה ביום שבת.

יודע את זה: השבת ראשון היא המצאה של השטן, לא אלוהים, ולא לכן השבת של השטן, לא אלים. לסגוד ביום ראשון היא לתת סגידה לשטן, לא היה אלוהי הבריאה.

ישוע נהתי בבית המוות ביום השביעי

אלוהים לא להחיות ישוע ביום שבת, כי זה היה בניגוד ל המצווה הרביעית, אז אלוהים לחכות עד יום ראשון כדי להחיות את בנו. אלוהים שמר את השבת כמו הכתבת עשרת הדיברות של אלוהים, אמור לתת לנו סיבה לשמור את השבת ביום השביעי גם כן, אחרת אנחנו לא מופע שלנו זלזול ישו ואלוהים. קורא לעצמך. כריסטיאן, ואז לא לחיות את חיך כמו ישוע מלמד אותנו לתת מס שפתיים המשיח, אבל הלב שלך הוא רחוק ממנו. ישוע עצמו נותן הנבואה שהוא אכן יהיה המקרה.

יה צבועים, גם *Esaias* לנבא מצידך, ואמר, "זה אנשים *draweth* לילה אליי עם הפה שלהם, *honoureth* אותי עם השפתיים שלהם; אבל הלב שלהם הוא רחוק ממני. אך לשווא הם סוגדים לי, מלמד על דוקטרינות המצוות של גברי'ל! **Matthew 15:7-9**

. זה נגמר

כאשר ישוע ולכן קיבל את החומץ, הוא אמר, "**זה נגמר!**" הוא הרכין את ראשו, את נישמתו. ג'ון 19:30

? את זוכרת מה שאלוהים עשה כאשר היה יום השישי של הבריאה **סיים**?

לכן את השמים ואת הארץ היו **סיום**, כל מנחה אותם. והסתיימה ביום השביעי אלוהים את העבודה שלו, שהוא עשה; **שהוא נח** ביום השביעי של כל העבודה שלו שהוא עשה, **ואת אלוהים ביום השביעי, ומבורך שעתקו אותו:** כי זה שהוא נח מהעבודה שלו מה שהאל יצר ועשה. בראשית 2:1-3

כפי שאתה יכול לראות, לנוח לאחר ברא את העולם, ישוע המשיח, מי האלוהים בדמות אדם, נח לאחר החוויה על כדור הארץ ועל הישועה שלו מביא לכל מי שאוהב אותו, היה **סיים**. היו שני ימי מנוחה בשבת. אם זה לא הוכחה חיובית, חשיבות לשמירת השבת שהומלץ על ידי הדיבר הרביעי, אני לא יודע מה עוד יכולה לומר לשכנע אותך, חוץ,

זה לא איתי הוא נגדי; הוא זה *gathereth* לא איתי *scattereth* **בחו. Matthew 12:30**

. אבל הוא יישא ואיש בחטאו נגדי *wrongeth* נשמתו: כל מה שהם שונאים אותי אוהב את המוות. פתגמים 8:36

הפסוקים הנ ל פשוט מתכוון אם אתה ממושמע, לאחר חוקי האלוהים, אפילו אחרי שתשמע את המקרא הוכחה כי עשרת הדברות לא נתמלאו עד לנקודה של להיות הופסק או מעובד מיושן כמו חוקי האלוהים, את נגד אלוהים. יש רק שחור ולבן, טוב ורע, אין דרך ביניים.

אין עוד יום שניתנו

Paul השליח נותן דיון מעולים הנוגע בידיו של שבת ביום השביעי.

תן לנו ולכן פחד, שמא, הבטחה להיות עזב אותנו להכנס לתוך השאר שלו, מישוהו מכם צריך להיראות לבוא לפני. העברים 4:1

תן לנו ולכן חוששים: זכור: בהקשר זה, פחד הוא יש חשש כי אתה תיכשל לשמור מן החטא, על-ידי ישות ציות האלוהים.

שמא, הבטחה להיות עזב אותנו להכנס לתוך השאר שלו: הבטחה זו מתייחסת האמנה השנייה ושמירה על עשרת הדיברות.

ברית זו, בני יעקב הסכימה לשמור את המצוות של אלוהים אחד האלוהים אשר עיצור ב לשמור על השבת הקדושה שלו. זה היהודים ההבטחה של נכנס המנוחה של אלוהים.

שמא מישוהו מכם צריך להיראות לבוא לפני: זהו Paul כותב הנוצרים המומר החדש. הוא נותן אזהרה שהן צריכות זכור את יום השבת, ולא לשמור את השבת, כי הם האמינו האלוהים, את תורתו של ישו. Paul מזהיר נוצרים להיות פחד מפני זעמו של אלוהים, אם הם צריכים ליפול קצר של ההבטחה כמו היהודים. אלוהים לקח את הירושה הרחק לעם ישראל כי העם הצליח לשמור את ההבטחה, אז אם אלוהים להסיר את היהודים לרחמיו, מה יעצור אותו להסיר לרחמיו של הנוצרים האלה נכשל לשמור את השבת שלו.

כמעט כל הנוצרים היום לא שומרים שבת ביום השביעי של אלוהים; במקום זאת הם שומרים את קיומה ביום הראשון של השבוע. זו הפרה ישירה של האלוהים, של ההבטחה, והיא מגלה כי Paul בהפסוקים הנ ל היה prophesizing של מי יחיה בעתיד שלו.

על דברתי הוא במקום מסוים ביום השביעי על החכם הזה; "ינוחו היום השביעי של כל עובד שלו". במקום זה שוב; "אם הם בסדר להיכנס אל המנוחה שלי". הרואה ולכן זה להיהרס כי כמה עליך להזין בו, למי זה היה קודם הטיף נכנסו לא בגלל חוסר האמונה: אל העברים

4:4-6

דברתי הוא, היא הפניה לאלוהים.

במקום מסוים, מתייחס סאיני מונט, כאשר אלוהים דיבר אל Moses ככל ניתנת בפסוק הבא.

לדבר אתה גם בפני הילדים של ישראל, אומר; "Verily שלי שבתות ye תשמר: כי זה סימן ביני לביניך לאורך כל הדורות שלך; יה

אולי יודע שאני לאלוהים על כך להתקדש אותך. שמות 31:13

השביעי הגיע על החכם הזה, איפה פירוש המילה "חכם", בנושא זה, איפה הנושא, שמירה על השבת הקדושה של אלוהים.

ואז Paul מראה לנו מה נאמר לנו על ידי אלוהים, אלוהים לנוח היום השביעי של כל עובד שלו. "

שוב, הוא limiteth יום מסוים אומר ב-David, "היום, אחרי כל כך הרבה זמן זמן; כמו שנאמר, היום אם והחזוק קולו, להקשיח לא הלב שלכם. כי אם אלוהים נתן להם מנוחה, ואז הוא לא אחר כך מדברים של עוד יום. אל העברים 8-7:4.

הוא limiteth יום מסוים, מתייחס לעובדה כי האל ציווה כי אנחנו זוכרים את יום השבת, לא של שמירה על השבת, אבל היום של השבת, אשר הוא כמו אלוהים אמר לנו, היום השביעי.

אם ישוע נתן להם מנוחה, מתייחס לעובדה כי אין זמן עשה ישו לתת פקודה או הוראה השבת כבר לא היה שחלים ביום השביעי, אבל היה שחלים ביום אחר.

Paul נותן אז התשובה ההגיונית שלו תמורת כל הדיון לעיל.

שם להיהרס ולכן מנוחה אל העם של אלוהים. עבורו הזנת השאר שלו, הוא גם הגולמיות חדל מן עובד שלו, כפי שאלוהים עשה את שלו. תן לנו העבודה לכן להיכנס אל המנוחה הזאת, לפחות כל אדם ליפול לאחר באותה דוגמה הארעי של. העברים 11-9:4

שם להיהרס ולכן מנוחה עם אנשי אלוהים. במילים אלה, Paul הוא יצירת הבנה לוגית כי הוא בא כדי מן המחקר שלו של כתבי הקודש ומן תפילתו אל אלוהים, זה פשוט, אלוהים הקימה יום מסוים, אשר אלוהים הגביל את יום אחד בלבד, היום הזה הוא היום השביעי.

אנשים האלוהים, הם אלה אשר ישו מגדיר הקדושים של אלוהים, "אלה אשר לשמור על מצוות האלוהים ויש עדותו של ישוע המשיח". התגלות 12:17

אתה רואה מכל הדיון לעיל, כי זה היום השביעי אלוהים עשה הקדוש, זה היום השביעי שאלוהים קידש, זה ביום השביעי כי לנו, וביום השביעי אלוהים פקודות לנו לזכור לשמור את זה קדוש. היום השביעי או את יום השבת הוא כי אילו אלוהים מצווה, אין מקום בתנ"ך שבו אלוהים או אלוהים מצווה או מורה כי היום הראשון הוא יום מנוחה של האל. כי זה הכל נכון, למה אז אתה מקיים את השבת על יום ראשון או יום ראשון?

שבת ראשון הוא שקר, סיפר על ידי השטן, כדי למשוך אותך מן הפולחן האמיתי של אלוהים. אם אתה אוהב את אלוהים, אז אתה חייב להיות וצייתן אל האלוהים, אלוהים עוד יחשבו שאתה שונא אותו.

כשמשאירים את יום השביעי כמו השבת הקדושה של אלוהים, תעשה מה אלוהים עשה, ולא עובדים שישה ימים ולנוח ביום השביעי. עושה את זה לך לחקות את האל ולהראות לאלוהים שזה אלוהים את היצירה שתעניק הוד סגידותך, לא אחרים. בעת הצגת אלוהים דרך פעולות שלך, כי אתה אוהב את אלוהים, אז גם הוא אוהב אותך, מלקרוא את הבן שלו, לא את משרתו, אבל הבן שלו.

Moses הטיף הבשורה של אלוהים

Paul רוצה להבין עובדה פשוטה אך עצוב על צאצאיו של ילדים של ג'ייקוב.

עבור אלינו היה הבשורה הטיפ, כמו גם כפי ועשיתם: אבל המילה הטיפ לא רווח אותם, לא להיות מעורב עם אמונה בהם כי שמעתי

את זה. העברים 4:2

עבור אלינו הבשורה מישוע: אלה למי השליחים הטיפ את תורתו של ישו, הטיפ את הבשורה מלא של אלוהים, ואת אלו

שהאמינו האלוהים, הומרו הנוצרים הראשונים.

כמו גם כפי ועשיתם: "להם" שמדובר עליו כאן הם היהודים בתקופה Moses ובסביבתה. Moses הטיפ האלוהים ליהודים, ולא נשא ישו את דבר האלוהים ליהודים גם, אבל היהודים אשר שמעו Moses, נכשל בלהאמין, הם נפלו לפני, בעוד אלה של היהודים לגויים מאמינים את הבשורה כפי הטיפ על ידי ישו, מאמינים בדבר אלוהים. חלק מהאמונה הוא כי השבת יום השביעי הוא דבר האלוהים, וזה סימן בין אלוהים אותך, כי אם אתה נכנס המנוחה של אלוהים ביום השביעי, אז אתה מצייתת. אלוהים, מה שהופך את הקדושה של אלוהים.

אבל המילה הטיפ לא רווח אותם: שוב, "אותם" הם היהודים Moses מטיפים. כאשר שמעו את דבר האלוהים, הם נכשלו

להאמין כי זה היה דבר האלוהים, לכן הם לא מרוויחים להבטחותיהם של אלוהים, בגלל זה חוסר אמונה. אלו מטיפים על ידי Moses; . ראיתי מה הוא אמר, לא דבר האלוהים, אלא את המילה של אדם, Moses-מסיבה זו, הם לא האמינו המילים ניתנת על ידי אלוהים, Moses אבל זה Moses רק מנסה לבסס את עצמו ואת ארון אח שלו, וצאצאיהם שליטי העם.

לא להיות מעורב עם אמונה בהם כי שמעתי את זה: בפרקים של דף אינטרנט זה תחת הכותרת, "כתביו של Paul", אני נותן

לדיון מעמיק של "אמונה", אבל בקיצור, להאמין בו את המילה ולא את ההבטחות של אלוהים, הוא שתהיה לך אמונה. אם אתה לא מאמין אז אתה חסר אמונה.

אנחנו אשר האמינו נכנסים לתוך מנוחה, כפי שהוא אמר, "כפי נשבעתי ב זעמי, אם הם, ייכנס לתוך המנוחה שלי: למרות העבודות

היו מסתיימות מן היסוד של העולם! העברים 4:3

כי אנו אשר האמינו להיכנס אל מנוחה, כפי שהוא אמר: "הוא" שוב פעם אלוהים האב, אלו שהאמינו כי האלוהים הוא

פקודה מאלוהים, לשמור את השבת כפי שאלוהים ציווה עלינו לעשות, אשר הוא מוגבל על ידי אלוהים ביום השביעי ואחרים לא.

ההפך של אלה אשר מאמינים ולשמור על המנוחה של האל כפי שהוא ציווה עלינו לעשות, הם אלה אשר אינם מצליחים לשמור

על המנוחה של האל כפי שהוא מצווה. אלה הם אלה המתמירים להיות ילדים של אלוהים, נוצרים, אבל להמשיך עוד יום המנוחה, או אין היום בכלל.

מן היסוד של העולם

כפי נשבעתי ב זעמי, אם הם, ייכנס לתוך המנוחה שלי: למרות העבודות היו מסתיימות מן היסוד של העולם: הן מילות

המפתח במשפט הזה, **מן היסוד של העולם.** מה אלוהים הוא מכריז על לנו הוא השבת ביום השביעי שלו היה קיים מן היסוד של כאשר נוצר כדור הארץ. כאשר אלוהים נתן Moses עשרת הדיברות, הוא לא מתי היום השביעי של השאר מתחיל, היא מתחילה בביום השביעי של הבריאה, אשר התרחשה זמן רב לפני Moses אי פעם היה. אדם וחווה כל הזמן של אלוהים ביום השביעי מנוחה, נח ובניו מחזיקה

בשאר היום השביעי אברהם ובני משפחתו מחזיקה בשאר היום השביעי, עם Moses, אלוהים נתן יום קודש לנוח שם, הוא קרא לזה את השבת הקדושה, Moses וכל הישראלים הראשונים לשמור את השבת הקדושה של האדונים.

על דברתי הוא במקום מסוים ביום השביעי-זה חכם, ואלוהים לנוח היום השביעי של כל עובד שלו. אל העברים 4:4

שוב, "הוא" אלוהים האב, "מקום בטוח" - אשר הוא דיבר ביום השביעי, היה ביום השביעי של הבריאה, את הדיבר הרביעי. ינוח היום השביעי של כל עובד שלו. מכיוון שאלוהים נח ביום השביעי, ישוע ציין את השבת ביום השביעי, בחיים ולא במוות, ואז אנו, אשר מאמין מילה, הבטחות של אלוהים, עליך גם לשמור שבת ביום השביעי. אם לא תשגיחי יום המנוחה של אלוהים, אז אתה אומר אלוהים כי אתה לא מאמין כי המילה שלו הוא העליון. אם אתה לא מאמין. אתה לא של האמונה, אם אתה לא של האמונה, אז אתה לא יכול להיות הקדוש של אלוהים, כמו ישו מגדירה את זה ב התגלות 12:17.

במקום זה שוב, אם הם, ייכנס לתוך המנוחה שלי. הרואה ולכן זה להיהרס זה קצת עליך להזין בו ונכנסו למי זה היה קודם הטיף לא בגלל אמונתם; העברים 4:5-6

מה Paul אומר שאם לא תמשיך האל יום מנוחה וגם אלוהים מאוית זה, אז אתה לא מאמין, לא האמנתי. לא להיות הקדוש של אלוהים.

פסוק 4:6, היא שברגע יותר התייחסות לעובדה כי אלוהים יקבל כל גבר, אם הם מחזיקים את מצוותיו, גם כאשר אלה למי זה היה הראשון הטיף, כבר לא להיכנס אליו מתוך אמונתם. אם אתה לא רואה את הקשר, זה הזמנה למי שאינם בני יעקב, (הגויים) כי אם הם חוקי האל, הם תינתן כניסה לגן עדן.

למה אלוהים יבטל את הברית עם העם היהודי כי הם הפסיקו שמירת המצוות של אלוהים, רק לתת ברית חדשה לנוצרים מבלי לצפות להם לשמור את עשרת הדברות? . אלוהים. לא עשיתי את זה, זה השקר של השטן, כי אלוהים מצפה פקודה כי כל מי הייתי סוגד אלוהי היקום. עליך לשמור את כל חוקיו.

הוא מגביל יום מסוים

שוב, *limiteth* הוא יום מסוים, אומר ב- *David*, היום, אחרי כל כך הרבה זמן זמן; כמו שנאמר, היום אם והחזוק קולו, להקשיח לא הלב שלכם. אל העברים 4:7

מילת המפתח כאן היא "שוב". "הוא" עוד פעם אחת הוא אלוהים, הוא אומר "שוב" כמו לפני, אני מצווה עליך. יום השביעי של יצירת האל "limiteth", או מוגבלת, יום מסוים, ביום השביעי של השבוע. אלוהים היה המצווה על היום השביעי של יצירת ובתוך עשרת הדיברות, הוא עוד פעם "שלו", פקודות שבת ביום השביעי ב- *David*. אני יכול רק להניח כי "*David*" הוא הפניה אל הספר של *David*, או אולי למשהו שנכתב על ידי *David* קינג הוא איזה ספר אחרים. אני מחפשת הצעת מחיר כזה בספר התנ"ך שלי, לא מוצאת את זה, אני ולכן חייבים להניח כי התנ"ך הנוצרי לא קיים עותק של הספר של *David*, אבל נדמה כי אולי היהודים יש עותק, אם הוא קיים בכלל. הידע שלי על כל התנ"ך חלש; אלוהים הראה לי דברים לתקשר הקצה של התקופה על אחרית הימים.

אלוהים ייסד את השבת

חושב על זה ככה, כאשר אלוהים סיים עם היצירה, הוא לא ואומר לעצמו, "טוב, תני לי לראות, לקח לי שישה ימים כדי ליצור פלוס עוד אחד עבור המנוחה שלי, עכשיו, אני תוהה באיזה יום בשבוע יהיה יש לי לשמור על אדם כמו יום מנוחה." . לא, אלוהים לא השליכו חץ-שבועה ימים בשבוע וקבעו ובכך באיזה יום. הוא יהפוך את יום השבת.

אלוהים הקים את השבת על-ידי מספור הימים הוא סיים את העבודה בכל הימים האלה, וכך יוצר את השבת לצד הבריאה של היקום. מעולם לא הבחנת כי אלוהים לא נתן מספר ליום השביעי, הוא התקשר זה אולם היום השביעי, כי זה היום שהוא נח? מאת שלו נח ביום השביעי, הוא עשה באותו יום בשבוע מיוחד וייחודי לעומת כל שאר ימי השבוע ולאחר שהפגין את הייחוד הזה, אלוהים בכל יום יום השביעי. את המילה "**Hollowed**" פירושו להפוך הקודש, אבל יותר מזה זה גם אומר, "**האמת**", זה אומר כי כאשר אלוהים משתמש במילה "**קדוש**" הוא גם אומר "**נכון**, או האמת."

השטן לא רוצה לשמור שבת ביום השביעי, למה! כי בשמירה שלך היום השביעי בשבוע כמו השבת, זה **סימן** בינך לבין אלוהים, את פולחן אלוהי היקום, כי השבת היא כמה שיותר חלק של הבריאה הם הציפורים בשמיים, הדג על הים, וכן כל החיות על הקרקע. על ידי גורם לך להתפלל ביום אחר בשבוע, אתה כבר לא תחת השלט הזה.

יש לי במשך רוב חיי האמין כי ישוע למעשה מעולם לא דיבר על השבת, בדרך זו או אחרת, אולם פסוק הבא זה נותן לי אישור שאני לא לבד בהתעקשות שלי כי אנחנו חייבים לשמור את השבת ביום השביעי (שבת).

אין יום אחר

כי אם אלוהים נתן להם מנוחה, ואז הוא לא סוף דבר מדברים על יום נוסף. אל העברים 4:8

הן מילות המפתח הן "**אותם, ואת כל השאר.**" מה זה אומר, אם ישוע נתן לחסידיו "**הם**", השליחים, ביום שאינו יום השביעי כדי "**מנוחה**," אז הוא לא היו אומרים משהו של יום נוסף? כי ישו לא לדבר על עוד יום ויום אחד מה שהאל היו מקודשים, עשוי הקדושה, (היום השביעי), היה חייב להיות היום היחיד. אם אלוהים לא "**לדבר**", אז זה שקר.

שם להיהרס ולכן מנוחה אל העם של אלוהים. אל העברים 4:9

פסוק זה הוא עושה מסקנה של מה הוא, המחבר (Paul), דיבר בפסוקים הקודמים. כי אלוהים קבע כבר יום מנוחה, המשיח לא ציין כי יש עוד, ואז השבת צריך שיתקיים ביום כבר נקבעה על ידי אלוהים.

עבורו הזנת השאר שלו, הוא גם הגולמיות חדל מן עובד שלו, כפי שאלוהים עשה את שלו. תן לנו העבודה ולכן כדי להזין את השאר, שמא כל אדם ליפול לאחר באותה הדוגמה של חוסר האמונה. אל העברים 4:10-11

בפסוקים 11, להיות מובהר, מאת Paul, כי ישו עצמו מעולם לא הציע את זה היום של השבת ניתן לשנות. הפסוק האחרון (4:11), חשוב, כי המחבר (Paul) מזהיר אותנו, כי להניח בכל יום השבת, הוא ליפול לתוך באותה הדוגמה של חוסר האמונה, כפי

שאחרים עשו, (היהודים), במילים אחרות, להפסיק לסגוד את האלוהים האמיתי באמונה אמיתית, אבל כדי לקבל את שקריו של השטן, ולהעריץ תחת השקריות האלה, וכך לקבל על עצמך את הסימן של החיה.

מקובל כי Paul הוא הנביא אל ישוע, מה שאומר כי מה Paul דיבר וכתב ניתנה Paul על ידי ישוע. לכן, Paul אומר, "הבה העבודה ולכן כדי להזין את השאר", " וזה אומר, כי אם אתה חסיד של תורתו של ישוע המשיח, עליך לשמור יום השביעי כמו השבת הקדושה של האל, לא ביום הראשון, אשר הוא השקר של השטן.

הסימן הראשון של אלוהים

כדי להבין מהו הסימן של החיה, תחילה עליך להבין מהו מארק האלוהים. מארק האל מתואר לראשונה ספר חזון יוחנן ב הפסוקים הבאים.

וראיתי עוד מלאך עולה מן המזרח, בעל החותם של האל: והוא קרא בקול רם כדי ארבעה מלאכים, מי שניתן לו לפגוע האדמה והים, ואומר' לפגוע לא כדור הארץ לא לים, ולא העצים, עד שיש אטמנו את משרתי האלוהים שלנו בהמצח! התגלות 7:2-3

. ושמעתי את המספר מהם היו חתומים: שם היו הרמטית שישים וארבע אלף של כל שבטי בני ישראל. התגלות 7:4

מילת המפתח שמתאר מי הם זה מקבל את החותם של האל, או של מארק האלוהים, הוא "משרתי האלוהים שלנו". מי הוא משרתו של האל הוא בהגדרה, מי שומר על עשרת הדברות, בכתוב ישוע המשיח כאל בני אדם, ותורתו של ישו, ובכך היא אחת שאוהבת, מצייתת וסוגד את אלוהי האמת, כפי שהוא מצווה.

144,000

כאשר אתה קורא פסוק 7:4 לעיל, ייתכן לפרש את זה כמו משמעות כי יהודים 144,000 תינתן של מארק האלוהים על מצחם, אבל יש לי פרשנות אלטרנטיבית. כדי להבהיר את זה. אנחנו צריכים לשקול מה אלוהים אומר לנו בפסוקים הקודמים. זה טוב מחזיר אותנו אל ההגדרה של מיהו משרת של אלוהים. כפי חייב שמוצג מן התגלות 12:17, הם אלה לשמור על עשרת הדיברות, ויש העדות של ישו. כי היהודים לא לקבל את ישוע בתור אלוהים בדמות אדם, שזה ישלול אותם כפי ממוספרות ב 144,000, אלא אם כן, עד שהם מקבלים את ישוע כאלוהים הבשר של אדם, או את המשיח. עם זאת, ואז קראת בפסוק 4 כי הם שנים עשר שבטי ישראל, המיוצג להיות אלה המקבלים את מארק האלוהים.

בני ישראל

בשעה זו קודם היה מבלבל אותי עד שלקחתי את הזמן כדי להשיג הבנה של מי הם בני ישראל. במבט ראשון אתה ואני ההנחה כי הם היו אותו הדבר כמו בני יעקב, הוא להיות ישתנה על-ידי האל, ישראל. כלומר הפרשנות ברור, עם זאת, כאשר אתה מבין למה אלוהים שמו יעקב לישראל, אתה להשיג הבנה טובה יותר של מהי ישראל, ולכן מי הם הילדים של ישראל.

סיפורו של יעקב

אני מציע לך לקרוא הטקסט המלא של הסיפור של ג'ייקוב, מתחיל בראשית 25, אשר כעת ייתן לך מופע הריקוד של...

יעקב היה בן זוגי יצחק ורבקה, יצחק שהיה בנו של אברהם. יעקב עשיו אחיו, שמאוחר יותר נקרא בשם אדום קודם הלידה, ויורשו החוקי לכן העושר של יצחק, אלא גם את המיקום של המשרת האהוב של אלוהים ואת הפטריארך של האמונה.

עשיו היה צייד ויעקב רועה. יצחק אהב את עשיו על יעקב מפני עשיו הביא צבי יצחק לאכול. בגילו המבוגר יצחק היה עיוור, והן מחשש מותו היה בהישג יד, ביקש עשיו הולך לצוד צבי, כי אולי יש לו את הארוחה הזאת. שהוא אהב, ואז הוא לברך את עשיו, ובכך להפוך את כל עושרו אדמתיים, וכן מעמדו משרתו של אלוהים על כדור הארץ, לפני מותו.

רבקה, אשתו של יצחק, מי אהב יעקב יותר עשיו, במקרה זה. היא פיקד יעקב הוא צריך להביא לה שני ילדים העזים, ולכן היא עלולה להפוך את הבשר בשביל ג'ייקוב, לשרת עם אביו, להעמיד את אחיו, ובכך מקבל את הברכה אשר היה על ידי זכויות של עשיו.

בהתחלה יעקב סירב, מחשש אביו מכיר אותו למי הוא היה ובכך לקלל אותו על חלקו זו הטעיה. בגלל התעקשות אימו, יעקב עשה כאשר היה לו, והיא קיבלה את ברכתו של יצחק מיועד אחיו הבכור עשיו. כשחזר, עשיו, גילוי הבגידה של ג'ייקוב, נשבע להרוג את ג'ייקוב, ובכך גורם יעקב לברוח לארץ של אחי אמו, שם נשאר במשך מספר שנים.

מה שחשוב זה הוא להבין הוא כי יצחק היה משרתו של אלוהים עלי אדמות; ככזה הוא לא רק עשירים בדברים הגשמי אך גם היה הפטריארך של האמונה של פולחן אלוהי היקום האמיתי. יצחק בירושה עמדה זו של אביו אברהם, במוות שלו הוא העביר את התחנה הזו על יעקב, כאשר העניק לו את הברכה במקום עשיו. כך תוכלו להבין, זו אינה רק ירושה, אך יעקב היה חייב להיות של האמונה גם כן. אנחנו יודעים שזה נכון. כי זה הוא הודה ב הפסוקים הבאים.

עשרת הדיברות לפני Moses

ואני יעשה זרעך להתרבות כמו הכוכבים של גן עדן, ייתן בפני זרעך כל המדינות האלה; ו ב זרעך יבורך כל האומה של כדור הארץ;

כי את אברהם ציית הקול שלי, המשיך את האשמה, מצותי, תקנונים שלי, וחוקי שלי. בראשית 26:4-5

אתה רואה, להיות האמונה האמיתית של אלוהים הוא לציית המצוות שלו, חוקים וחוקי. ? אתה מבין המשמעות של זה שאברהם

ציית המצוות של אלוהים. זמן רב לפני אלוהים כתב אותם על שתי טבלאות של אבן ונתן אותם Moses. עשרת הדיברות אינם חוקי של היהודים אך לחוקים תחת אשר כל המעוניינים לעבוד את אלוהים חייב לשמור.

אברהם היה נפש קרובה לאלוהים אלוהים זיהה אותו כמו נפש תאומה היא ניכרת שני הפסוקים הנ. של אברהם האישיות, האופי

המוסרי מראות כי של האל, ובשל כך שאלוהים יצר ברית עם אברהם, הזרע שלו, ושאל מה אלוהים של אברהם היה לתת סגידה לאלוהים ואחרים לא. מה זה אומר לי הוא עשרת הדברות כבר בסביבות מאז עוד לפני Moses. הם היו לא ונערכו לפני Moses, שזה מה שאלוהים עשה כאשר הוא רשם אותם עבור Moses.

אברהם שמר את עשרת הדברות, עשיו המשיך את עשרת הדברות, יעקב המשיך עשרת הדברות, לפחות עד כדי הטעיה בהשגת הברכה של אביו. זה ההוא ברכה מועברות אל יעקב את המיקום כמו הפטריארך של האמונה, אשר צריכים ללכת עשיו. כאשר יעקב נקטו אמצעים כדי רמאות ושקר כדי לקבל ברכת אביו, הוא הפר את מצוות האלוהים. למרות שהוא קיבל את ברכתו של יצחק, ובכך הוא הפך הפטריארך של האמונה, שהוא נתקל חטאו נפל חסדו של אלוהים.

מדוע יעקב הוא ישראל

להבין זאת, אני יכולה להסביר עכשיו את חשיבות למה אלוהים שמו יעקב, ישראל.

יעקב נשארה לבד; ואת שם נאבקה אדם איתו עד שנשבר של היום. בראשית לב

כשראה (הגבר) כי הוא הצליח לא נגדו, והוא (הגבר) נגע בכף ירכו (ג' ייקובס); והיה בכף ירך יעקב מהמקום, כפי והחל להיאבק איתו. בראשית 32:25

ואמר (הגבר), "תן לי ללכת, כי ביום breaketh. (יעקב) אמר, אני לא אתן לך ללכת, אלא אתה יברך אותי". בראשית 32:26

והוא (האדם, אלוהים) אמר לו האלהים'מה שמך? ואמר (יעקב), ג'ייקוב! בראשית 32:27

הוא (אלוהים) אמר, שמך ייקרא ג'ייקוב יותר, אבל ישראל: עבור נסיך האומנם כוח עם אלוהים ועם אנשים, ואת hast ששרר. בראשית 32:28

יעקב ביקש ממנו, ואמר; "תגיד לי, אני מתחנן, שמך". הוא (אלוהים) אמר: "היכן זה אתה מה השם שלי? וכיך אותו שם. בראשית 32:29

אלוהים משתנה יעקב לישראל, כי יעקב ששרר. השאלה שאלתי הייתה מה ג'ייקוב לגבור על? כפי המילים בפסוקים אלה, ספר לנו, האיש יעקב נאבק עם כל הלילה, היה למעשה אלוהים. אז שאלתי את השאלה, למה יעקב נאבק עם אלוהים, למה? האם הוא תחילה תופסים אותו רק כאדם?

כאשר יעקב קיבל הברכה של אביו, הוא ביצע שני החטאים. הראשון היה נגד אחיו, אך מכיוון שהוא נקטו אמצעים כדי רמאות הוא גם חטאו נגד האל ונגד מצוותיו. השימוש של הטעיה או שוכב מכוסה תחת המצווה, "לא תיכלה עדות שקף", אבל גם אני משוכנע כי, "לא תחמוד", גם הופר. ע י יעקב. אתה צריך לקרוא את מלוא הסיפור כדי להבין.

לכן חטאיו שאחזה יעקב, וזה ג'ייקובס החרטה החטאים האלה שאלוהים סלח עליו. כאשר יעקב שינתה ישראל, היא כי יעקב להתגבר על חטאיו, לכן, להיות ישראלית או של הילד ישראל, אתה בטח גם היה להתגבר על חטאיו, קיבל מחילת האל.

אני הייתי איש של חטא במשך רוב חיי, אך התגבר על החטאים שלי, התחרט אותם ולא ביקש מאלוהים לסלוח לי, הפכתי ישראל, או שעליי לומר ישראלית.

לאחר שנים רבות, יעקב היה חוזר לביתו, אשר היה המאפיין של אחיו עשיו. יעקב שיש נאמר כי אחיו עשיו היה מודע וכוונתו לחזור, היה בדרכו עם ארבע מאות גברים כדי לפגוש אותו, מחשש כי אחיו עדיין נשא חולה לעברו ומכוונת על הריגתו, יעקב לפצל את משרתיו ואת השייכות למעלה, שלח את נשותיו וילדיו ממנו, כדי להגן עליהם מפני זעמו של אחיו.

אלוהים שהבין כי יעקב נקרע מבושה על חטא הוא ביצע נגד אחיו ואת אלוהיו, נתן יעקב את ההזדמנות כדי לקבל מחילה מאלוהים על ידי היאבקות איתו.

יעקב אלוהים נתפס הראשון (הגבר), הסיבה יעקב קודם היתה מנוגדת עצמו ובושה משלו עבור נתקל חטאו את אחיו ואת אלוהיו. יעקב שיש ובכך גברו עם אלוהים, קבלת מחילה מאלוהים, ואז יצא כדי לפגוש את אחיו, ולבקש את סליחתו של אותו.

הסיפור הזה יכול להיות בשימוש על ידי כל מי חטאנו נגד אלוהים ועוד אלה שאנו אוהבים, לקחת את הלב בעובדה זה, הסליחה היא אפשרית, אם אנחנו. אבל רק בתשובה חטאינו, ואז לבקש מחילה, אלו שאנו אוהבים אך גם מאלוהים.

מי עשה יעקב נאבק עם?

הנה סקרנות בא לי כי אתה גם עלול למצוא מחשבה. כאשר יעקב נאבק עם האדם, הופך להיות אלוהים, האם זה ישו בשר ודם עם מי יעקב נאבק. זה אשר ישוע, מי הוא האל בדמות אדם, היה אדם לפני שהוא נולד רחמה של אישה? אלוהים הוא מסוגל לכל דבר, שום דבר מעבר הכוח שלו, הוא זה שגרם האל ישו נולד של אישה. למרות שהוא כבר קיים בתור בן אדם בגן עדן. היה זה אז ישו שהתאבק עם יעקב? זוהי שאלה נוספת שאני רוצה לבקש מאלוהים כשאני עומדת לפניו ביום הדין, אם זה שלי צדק על כל החטאים שעשיתי.

חטאים יכול להיסלח

ולמה אני אומר לכם, "כל מיני החטא ועל חילול השם להימחל בפני גברים: אבל לא יהיה ניתן לסלוח גידוף רוח הקודש".

Matthew 12:31

מה ג'ייקוב היה גברו על, הוא על חטאיו. עושים כך, הוא הפך עוד פעם אחת עם אלוהים, ופעם נוספת תחת החוקים ואת המצוות של אלוהים, חוזרים שוב ושוב אל מלא אמונה וסגידה, מה השליח Paul נקרא "ללכת ברוח של האל".

אלוהים ולכן שינוי שם יעקב ישראל, כי הוא גבר על חטאיו, ובכך השלים את עצמו בחזרה את הפולחן של אלוהים. זה חשוב, לנו, כי אנחנו גם חייבים להתגבר על חטאינו, אם אנחנו רוצים לקבל מחילה מאלוהים, ואז תוכל לקחת את מקומנו בתוך לסגוד לו.

תחת הברית החדשה, בני ישראל הם לא זה כי הם דם הנפטרים של יעקב, אלא כי יש להתגבר על חטאיהם והם קיבלו מחילת אותם, בדיוק כמו יעקב עשה. היהודים הם צאצאי יעקב, אבל ילד של ישראל, או של ישראלית, זה בגלל שהם אוהבים יעקב התגבר על חטאיהם וקיבלו סליחתו של אלוהים. הם המתפללים אלוהי האמת, באמונה אמיתית, כפי מאויתות בעשרת הדברות. במילים אחרות, אני אחד הילדים של ישראל, הישראלי, למרות שאני לא צאצאים יעקב או כל תחום אחר שאנחנו מודעים יהודיים. אני ילד של ישראל, לא בגלל קווי דם שלי אבל בגלל האמונה שלי. בידע הזה שכבר לא מתייחסים לעצמי כנוצרי, השם הזה יש כבר מזוהמים על ידי השטן שלו בבשורה שקרית, אני עכשיו מכנים את עצמי הישראלי.

לכן התגלות 7:4 מדבר של 144,000 שנתנו לי את החותם של אלוהים על המצח, זה לא אומר יהודים 144,000 יומרו חזרה אל האמונה האמיתית, אבל כל מי מומרים, כל עמים, מדינות, לשונות. כל מי ובכך מומרים, יהיו המוטבים של הברית החדשה, אשר אלוהים עשה עם בני ישראל, מי הם אלה לשמור על מצוות האלוהים ומאמינים שישוע הוא אלוהים בדמות אדם.

עם האיור הזה על יעקב, יש לכם שני פירושים מתקבל על הדעת של מי 144,000 באמת. הדבר היחיד שמגדיר אותו מעל לגבי מי אלוהים מתכנן להיות 144,000 המילים הללו, של כל שבטי בני ישראל. רק דם צאצאי יעקב, יכול להיות מדוברת של המגיעה שבטי בני ישראל, לכן, 144,000 חייבים להיות יהודים, ולא דם צאצאי יעקב, לא כפי שאמרתי רק. נכון או שזה?

זה לא אומר תחת, הברית החדשה, יהודי וגויים כאחד, כולנו בני ישראל, כי אנחנו כל האמונה האמיתית של אלוהים, הם בדיוק כמו שהסברתי באיור זה, רק זה 144,000 חייב להיות צאצאים של יעקב. ובכל זאת, אני לא משוכנע. עקב ניסיון אישי שלי שהוסב לבית אמיתי ונכון פולחן האל, אלוהים נתן לי לכתוב את המילים האלה כי כעת לקרוא, ליצור דף אינטרנט זה, אני מרגיש כי אני אחד 144,000 וזה המקרה, לא דם של יעקב, ואני חייב לפיכך להיות יש כמופיע.

בני ישראל הם כאלה כי כמו יעקב היה להתגבר על חטאיהם. אז כאשר אלוהים אומר של כל השבטים של ילדי ישראל, גם זה לא יהודים, אבל מי היה להתגבר על חטאיהם. אלה בני יעקב, מי ייתן את שמם 12 השבטים, היו גם אלו אשר התגבר על חטאיהם.

זכור: אחיו הגדולים, בניו של יעקב, מכר את האח הצעיר, יוסף, לעבדות. עם הזמן, כאשר באו שוב עם יוסף הם ימחלו, ובכך מראה כי הם גם היה להתגבר על חטאיהם.

בתור כזה שבטי ישראל, נוסדה על ידי מי התגבר על חטאיהם. המקרה אז לאלוהים על כל שבטי בני ישראל אין משמעות הדם צאצאי בני יעקב. כי אני משוכנע כי אני אחד 144,000 אני לכן לקבל את זה בתור מי 144,000 כולם.

הברית החדשה

אתה כל מה יהיו מודעים כי ישנו הבדל בין האמנה היהודים שחיו תחת האמנה החדשה שבאה עקב צליבתו של ישו. הייתה אחת מהדרישות רבים שהיו היהודים לקיים ברית-המילה העורלה של כל הזכרים של האומה.

תחת הברית החדשה, אלוהים דורש מילה של הלב, או כפי שהוא גם לשים אותו, כמו המתפללים באמונה האמיתית של אלוהים, שיש לנו שלו הדיברות **נכתב על ליבנו**, זה אומר כי הברית החדשה אינה דורשת את ברית-המילה העורלה.

הביטו, הימים באים, נאום יהוה, שאני אהפוך **ברית חדשה** עם בית ישראל, ועם הבית של יהודה: ג'רמיה 31:31

לא לפי האמנה שהכנתי עם האבות שלהם במהלך היום לקחתי אותם עם היד כדי להוציא אותם מארץ מצרים; אשר את האמנה הם הבלם, למרות שהייתי בעל להם מנוחת עולם, נאום ה'. ג'רמיה 31:32

אך יהא זה האמנה שיגרום עם בית ישראל; "אחרי הימים ההם **(של אחרית)**, נאום יהוה, אשים את החוק שלהם חלקים פנימה, **כותב את זה בליבם**; ולא יהיה לאל שלהם, הם יהיו האנשים שלי". ג'רמיה 31:33

הביטו! "אחרי הימים האלה!" הוא הפניה של אחרית הימים האחרונים ושל אלף שנות שלטונו של ישוע על פני כדור הארץ.

. אלוהים. אכתוב את זה, **(חוקי האלוהים, אשר הם עשרת הדיברות המוסרי של תורת ישו)**. בליבם. רק אלה אשר לקחו את חוקי האל ואת עברו לידה מחדש של האישיות והאופי המוסרי, באמצעות חובק את עשרת הדברות להרוויח על מוסריותו של אלוהים להיות המוסריות שלהם יהיה מכוסה תחת האמנה החדשה עם אלוהים. הוא כבר לא זה חייב להיות את העורלה נימול, אבל הלב.

הסימן השני של אלוהים

ואת זה צוה אותם כי הם לא מכאיבים על הדשא של כדור הארץ, אף כל דבר ירוק, גם עץ בכל; אבל רק הגברים האלה אשר לא החותם של אלוהים על המצח. התגלות 9:4

מארק האלוהים, כפי שהוצגה כחותם על המצח, יש לעשות עם המחשבה המודעת. המצח לסמל זה הייתי ערה. אתה רואה, אתה חייב להחליט באמצעות שיקול בהכרה לאמץ המצוות והחוקים של אלוהים, ועל ידי התחשבות משכיל להבין שישוע הוא אלוהים בדמות אדם, פעם אתה עושה את זה, אלוהים. בקש מחילה על חטאיך, רק אז אתה יקבל החותם, או את מארק של אלוהים, על המצח.

סימן החיה

כעת, משהבנת את המשמעות של מה מארק האלוהים, אתה יכול בקלות להבין מהו הסימן של החיה.

אם לאחר מוצגת את האמת, וזה מה שאני מנסה לעשות בדפים האלה, עדיין תחליט לאחר שיקולים כדי להמשיך את הדת הישנה שלך, ואת אי-הצדק שלה, אתה לא תקבל את מארק האלוהים אבל הסימן של החיה.

זכור: שחור ולבן, נכון, הלא נכון, טוב ורע, אתה אוהב אותי או שאתה שונא אותי.

דם צאצאי יעקב

ידוע לכם ולכן וגברים עם אחיהם, זה דרך האיש הזה הוא להטיף לקרבך חטאים: ולא על ידו כל מאמין מוצדקות מכל הדברים,

שממנו ye ניתן להצדקה מאת Moses של החוק. מעשי השליחים 13:38-39

להפוך לציין כאן, כי במעשי השליחים, רק בהלכות Moses מוצגים לא מצדיקים את החטאים. זה כדי להראות, כי יש הבדל בין את חוקי האל את חוקי Moses. בבקשה גם לקחת הערה, כי Paul לא אומר כי אנחנו "**Justified**" אל הגאולה, אך כי אנחנו "**Justified**" מן החטא. כדי להשתחרר מן החטאים לא לתרגם להיות "**אלו שנגאלו**". חלק מלהיות "**אלו שנגאלו**" היא להיות חופשי של חטא, אבל זה רק חלק. אני נותן הסברים מלאים בדבר זה בפרקים של דף אינטרנט זה תחת הכותרת, "**הכתבים של Paul**".

הנופלים

כי זה היה יותר טוב להם לא לדעת את הדרך הישר, יותר, אחרי שהם מכירים אותם, יפנו המצווה הקדושה נמסר להם. || פיטר

2:21

פסוק זה הוא אימות כי לפני אתם יודעים את האמת, או בורות של האמת, ניתן עדיף (יום הדין) ממה שיש כבר הראו את האמת, אז הפנה גב זה החלטה שלך, תהליכים. המצווה הקדושה נמסר להם מתייחס עשרת הדיברות שניתנו בהתחלה ליהודים. להציג את האמת הזו, ואז להחליט באמצעות שיקול מתחשב לשמור לא מעשרת הדיברות, זהו סימן התייה.

המשיח הוא אלוהים

בפסוק זה, אני מאחלת לך לשים לב המילים, הדרך של הצדקה, אשר הוא איך אלוהים מגדיר לשמור על מצוות קדוש, אשר הם עשרת הדברות. יחד עם עושים את המצוות של אלוהים נכתב על הלב שלך, על-ידי קבלת כי ישוע המשיח הוא אלוהים הבורא בגופו של אדם, תוכל לבוא את תחיית המתים ואת חיי נצח. המשיח הוא אלוהים, לאותו אל התנ"ך. רק כאשר אתה מקבל את זה, כי חוקים אלה שהוא נתן לנו בצורה של עשרת הדיברות הם החוקים של ישוע, הוא האלוהים של התנ"ך, אתם תדעו את תחיית המתים לחיים נצחיים.

כדי בכך לא יהיה מבולבל, בהלכות Moses, אשר התקיימו עד לנקודה של כבר לא להיות חלק אמיתי ונכון פולחן האל, החוקים, ברוב המקרים, המתוארים בספר ויקרא לתקשר הקרבת בעלי חיים. חוקי האל הם אלה נכתב באבן, (המסמלים כי הם לנצח), על ידי אצבע אלוהים, על אבן שנלקחו מאוד כס המלכות של אלוהים. זה נתמך בפסוק בצע.

טבלאות של ספיר

והם ראו את אלוהי ישראל: והיה תחת רגליו כאילו עבודה סלול של אבן הספיר וכן זה היו הגוף של עדן צלילות שלו. יציאת

מצרים 24:10

ביליתי כל הזמן הזה בזה את המצווה הרביעית, כי זה גורם מכריע פולחן אלוהי האמת. יש אלוהים שקר בעולם, (השטן), מי מנסה לחקות ולהחליף את דתו או את האמונה על זה של האל האמיתי. רק אם אתה מתבונן כל עשרת הדיברות, כפי שכתוב בתנ"ך, קללות אלה נכתב בספרים אחרים? אתה לא יודע אתה סוגד האמיתית אלוהי היקום, והאל לא שווא, מי נקרא שטן, הרמאי.

מערכת יחסים אישית ואינטימית

התרופה היחידה למעשי תרמית המילים בתנ"ך, לקרוא אותם עם המשמעות האמיתית שלהם, לא את המשמעות סיפר לך על ידי מישהו אחר. אפילו לא מה שכתבתי בספר הזה צריך לקחת בלי קודם מאמת את מה שאני כותב הוא מה התנ"ך אומר למעשה. זה דורש ממך את התנ"ך, "בחריצות", ולהשיג הבנה משלך. אלוהים רוצה לקיים יחסים פרטי, אישי ואינטימי איתך. זו יכולה להיות מושגת רק אם להכיר אותו באופן אישי, על-ידי קריאת ודרך המחקר חרוץ הבנת דבריו שכתוב בתנ"ך בעצמך.

אלוהים ייסד את השבת

ישוע המשיח הוא אלוהים בדמות אדם: כאדם, ישוע המשיך 7th ביום השבת.

1 / בראשית, ברא אלוהים את השבת, בראשית 1:1 דרך בראשית 2:3, כל יום אלוהים מונה אותם, "וגם בערב, בבוקר היו היום הראשון". וכד' ואז ביום השביעי מתי שהוא נח, היצירה של השבת גם סיימו. זוהי הסיבה מדוע אלוהים פירוט כל יום, לצורך הקמת ויצירת את יום השבת של מנוחה, לא כאמצעי לספור את הימים של הבריאה. אלוהים לא יצר את היקום ב-7 ימים שאנחנו יכולים recon ימים מנקודת מבטינו הגשמי; הוא לספור את הימים עד לששת ימי המעשה ולקביעת מציינות את חשיבות יום השביעי.

. תחשיב את זה: אלוהים גרם הירח למסלול כדור הארץ כך יקה מחזור 28 יום, מן השלב הראשון של הירח, בסוף את

המחזור של 28 ימים. אבל בשביל זה, אין שום סיבה בשבילנו על פני כדור הארץ להתבונן שבוע 7 ימים. אלוהים גרם לזה, אז זה לציית שלו ביום השביעי בשמירת השבת, הוא לא יצר 7 הימים של שבת כדי להתאים את מערכת היחסים הארץ-ירח, גרם לה הקשר הארץ-מון לציית שלו 7 ימים בשבוע.

2 / במעמד הר סיני, אלוהים, אלוהים, ציווה אותו, כאשר הוא נתן את עשרת הדיברות Moses.

3 / בחייו על כדור הארץ, בגופה של ישו, הוא העריץ, לוק 4:16.

4 / במותו, ישוע ציין את השבת. הוא נצלב ביום שישי, אבל לא קם לתחייה עד ליום ראשון, ובכך נח ביום השבת ביום השביעי,

5 / בכנסייה שלו, תלמידיו להמשיך אותה. מקום בתנ"ך אתה תמצא כל השליחים של ישו כל הזמן בכל יום מלבד יום השביעי, כמו השבת,

6 / . אלוהים. אלוהים, מלמד אותנו ספר חזון יוחנן עמו היום האחרון ישמור את עשרת הדברות.

הדרקון היה שנה אחת עם האישה, הלכתי לעשות מלחמה עם השריד של הזרע שלה, אשר לשמור את המצוות של אלוהים, ויש העדות של ישוע המשיח. התגלות 12:17

סופו של היום, העם של אלוהים, אלה אשר מוגדרים את הקדושים של אלוהים, ישמור על עשרת הדיברות. אם זה נכון, אתה שומר את עשרת הדברות, כל עשרה מהם? אם לא, אז אתה לא אחד מהאנשים של אלוהים, כי אנחנו נמצאים כרגע באחרית הימים. אם לא עכשיו תשאיר את עשרת הדברות, אז זה לא מאוחר מדי, תזיז את עצמך שלך כנסיות שווא, לאמץ אמת האלוהים, אשר הם כולו של הבשורה של האל, לסכם את עשרת הדברות.

העם אחרית הימים של אלוהים שניהם לשמור את המצוות של אלוהים, אלא גם עדותו של ישו. איסור זה מונע את היהודים אשר אין עדותו של ישו, למרות שהם עשויים לשמור את המצוות של אלוהים. בנפרד, יהודי יכול להיות נשמר, אבל רק לאחר שהוא מכיר את ישוע בתור האל החי, המשיח, ואת אלוהים בדמות אדם, ומחבק גם את תורתו של ישו.

מבריאתו של האלוהים

יש עוד היבט של #1 מעל שאלוהים גילה לי. זה יש לעשות עם 7 ימי הבריאה. הייתי של הרושם שנוצר השבת-היום⁷ מתי לנוח. אלוהים רק הראה לי כי היא אינה לגמרי נכונה.

בפסוק הראשון, בראשית 1:1, אלוהים אומר לנו שהוא היוצר.

במשפט הראשון של הפסוק השני, בראשית 1:2, אלוהים אומר לנו איך המקום היה בדיוק לפני שהוא ברא את העולם.

במחצית השנייה של בראשית 1:2, הוא מתאר שלו מניפולציות הראשונות של איך הוא גרם היקום, אנחנו יודעים, לטופס.

אז לאור בראשית 1:3, אלוהים הציג לתוך הריק כהה.

בבראשית 1:4, אלוהים מחלק את האור מהחושך.

בחלק הראשון של ספר בראשית 1:5, אלוהים נותן שם את האור ואת החושך.

הבא בתור זה איפה אלוהים רק הראה לי, משהו חדש. המשפט האחרון של בראשית 1:5, אלוהים אומר לנו משהו חשוב. בערב, בבוקר היו ביום הראשון! כמו כל אדם אחר אשר יש לקרוא את זה, הנחתי שזו דרכו של אלוהים מונה היום הראשון של הבריאה. אלוהים הראה לי, כי זה לא מה הביטוי הזה עושה.

הראשון אלוהים אומר לנו מה הוא עשה בתוך שלו מניפולציה של היצירה כדי לגרום לו הטופס כפי שהוא עומד כי זה טופס, (של אלוהים מבוקר האבולוציה), ואז הוא נותן שם במה שהוא עשה. ואז הוא נותן לנו עוד דבר אחד. יש לי כל, הנחנו שזה קורא את העבודה שהוא עשה על-ידי יום יום 1^ט, 2^{נד} יום, וכו', אבל מה שהוא הראה לי זה שזה למעשה אבן הבניין הראשון של שלו חלק אחר של היצירה, השבוע יום שבע, אשר תושלם עם יום השבת או את היום⁷.

הוא לא הוא מונה יצירתו של היקום אל תוך שבעה ימים; הוא מבסס שבעת ימי השבוע, היצירה של השבת. אלוהים לא יצר את השבת ביום השביעי לקח בסך הכל 6 ימים כדי לבנות הקמתו, ואז ביום השביעי כבר רואים את הראש.

הוא הראה לי מה הכוונות שלו, על ידי מזכיר משהו לי לא שמת לי לפני, ואני מניחה, אף אחד אחר. היה גם. בסוף מה שאנו מכנים היום הראשון, המילים הוא משתמש, מראים כי היום זה רק מתחיל לא בסוף". בערב, בבוקר היו ביום הראשון! הדרך שאלוהים שומר על זמן זה הערב, או שקיעת השמש, דרך בלילה, כולל בבוקר, זריחה, כלולים יום חדש. אם אלוהים היה מונה ביום הראשון, אשר הוא כבר תאר, הראתה לנו שזה היה בסוף, הוא אחרי שגמרו את התשלום ליום זה, אז צריך לומר הפסוק את יש את eveing ואת בבוקר היום השני, לא הראשון. אם שמתם לב, הוא עושה את זה כל יום השביעי. הוא לא למנות היום השביעי, אומר לנו זה: אלוהים אומר:

לכן את השמים ואת הארץ היו מסתיימות, ואת כל מנחה אותם. בראשית 2:1

והסתיימה ביום השביעי אלוהים את העבודה שלו, שהוא עשה; שהוא נח ביום השביעי מהעבודה שלו שהוא עשה. בראשית 2:2

אלוהים בריך היום השביעי, קידש זה: כי זה שהוא נח מהעבודה שלו מה שהאל יצר ועשה. בראשית 2:3

אלוהים ברא את העולם השנייה הראשון של ספר בראשית 1:1, מהנקודה הזאת והלאה, הוא מפעיל כי שיצר כדי לגרום לו הטופס כפי שהוא עומד זה צריך טופס. אם אתה קורא כל יום הבריאה, אני חושב שאתם רואים, הוא עושה לא יצר משהו טוב, אבל פשוט גורמת לו להיות. זה שהוא גרם לזה לטופס על-ידי שלו מניפולציה של היצירה המקורית הזו "קל", אם תרצו.

הדבר היחיד שהוא יוצר, מלבד היקום, הוא יום השבת. הבריאה של היקום אורכת שישה ימים להתעצב או שאני צריך לומר "התפתח" לתוך מה שאנחנו יודעים היום, אבל השבת דורש ביום השביעי, של אלוהים יום מנוחה, כדי לסיים את זה. זה לוקח אלוהים שבעה ימים כדי ליצור את השבת; היקום לקח רק שישה ימים.

כאשר אלוהים פירוט ימי הבריאה, זה לא לצורך מתן התייחסות זמן כל שלב שלו מניפולציות על יצירת טופס כפי שהוא עומד, אבל זה להקים הקרן של; "ששת הימים תהיה עבודה, אבל ביום השביעי, אתם צריכים לנוח". כל יום אלוהים הוא יצירת שני דברים נפרדים, היקום, הקרן לקראת השבת.

אתה צריך להבין, השבת חשוב יותר מזה של שאר היקום לאלוהים. זה חשוב יותר כי אתה מציית מצוותיו מאשר להבין את המכניקה של היקום שלו.

ביליתי כל כך הרבה זמן על לשמור על השבת נכון, בגלל זה חשיבות רבה. אם תמשיך בכל יום השונה מזה מוכתבים לנו על ידי אלוהים, אז אתה נגד אלוהים. כפי חייב שמוצג, אם לכם אלוהים, אז הוא רואה בך כמו לשנוא אותו. רק בציינת את תראו את האהבה שלכם.

אם היא נאמרת על ידי אלוהים, זאת האמת.
אם היא לא מדוברת על ידי אלוהים, זה שקר.

מה הופך הדיבר הרביעי הדבק שקושר את כל שאר מצוות כמו הפולחן האמיתית של האל הבורא? זה התייחסות שלה, מעשה הבריאה עצמה. היו דתות שונות במשך מאות שנים, זה היה אלמנטים של עשרת הדיברות בהם, אבל כולם היו דתות הפאגאניות, כי הם לא התייחס לעובדה כי האל שלהם היה היוצר של היקום, לכן השתלט על סמכותו היקום כולו כולל אותנו, כי הוא הבורא.

ההפניה נתון את הדיבר הרביעי לבריאה הוא המילים:

כי בעוד שישה ימים האל ברא השמים, האדמה, הים, את בהם, והוא נח ביום השביעי: מה האל את יום השבת, והיא מקודש זה.

אקסודוס 20:11

אתה רואה, יש שבעה ימים של יצירה, לא שישה ימים, היום השביעי אשר היא גיבוש סופי השבוע שהובילו שמירה על השבת, כאשר אלוהים נח ביום השביעי, הוא עדיין יצר משהו. אלוהים סופית היצירה של השבת ביום השביעי. השבת היא כמה שיותר חלק של הבריאה היא על כדור הארץ, הצמחים והחיות ו איש שאלוהים קידש ואז ועשה יום השבת קדוש, רק מוסיף החשיבות שהוא מטיל אותו. לשמור השבת בכל יום אחר מלבד זה שהוא פוקד, היא מראה את חוסר של האל הבורא, ולכן השנאה שלך. **זוכר! אהב אותי! שמור**

מצותי.